तथा च। आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं
विद्याविहीनमकुलीनमसंस्तुतं वा।
प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च
यत्पार्श्वतो भवति तत्परिवेष्टयन्ति ॥४१॥

५ तथा च। कोपप्रसादवस्तूनि ये विचिन्वन्ति सेवकाः।
आरोहन्ति शनैः पश्चात् धुन्वन्तमपि पार्थिवं ॥४२॥
विद्यावतां महेहानां शिल्पविक्रमशालिनां।
सेवावृत्तिविदां चैव नाश्रयः पार्थिवं विना ॥४३॥
ये ज्ञात्यादिमहोत्साहान्नरेन्द्रान्नोपयान्ति च।
१० तेषामामरणं भिक्षा प्रायश्चित्तं विनिर्मितं ॥४४॥
ये च प्राडुर्डुरात्मानो डुराराध्या महीभुजः।
प्रमादालस्यजाड्यानि ख्यापितानि निजानि तैः ॥४५॥
सर्पान् व्याघ्रान् गजान् सिंहान् दृष्ट्वोपायैर्वशीकृतान्।
राजेति कियती मात्रा धीमतामप्रमादिनां ॥४६॥
१५ राजानमेव संश्रित्य विद्वान् याति परां गतिं।
विना मलयमन्यत्र चन्दनं न विवर्धते ॥४७॥
धवलान्यातपत्राणि वाजिनश्च मनोरमाः।
सदामदाश्च मातङ्गाः प्रसन्ने सति भूपतौ ॥४८॥

करटक आह। अथ भवान् किं कर्तुमनाः। सो ऽब्रवीत्। अयम
२० स्मत्स्वामी पिङ्गलको नाम भीतपरिवारः। तदेनं गत्वा भयकारणं
विज्ञाय सन्धिविग्रहयानासनसंश्रयद्वैधीभावानामेकतमेन संविधास्ये।
करटक आह। कथं वेत्ति भवान् यद्भयाविष्टो ऽयं स्वामी। सो ऽब्र
वीत्। किमत्र ज्ञेयं। उक्तं च यतः।

उदीरितो ऽर्थः पशुनापि गृह्यते हयाश्च नागाश्च वहन्ति चोदिताः।
२५ अनुक्तमप्यूहति पण्डितो जनः परेङ्गितज्ञानफला हि बुद्धयः ॥४९॥